

Talán fekete

[2013. március]

*Részegh Botond: Éjbeomlás 1,
akril, vászon, Csíkszereda, 2012*

Könyékig nyúltam már az éjszakába,
és kotorásztam a belek között,
s amint egy másik kézbe ütközött
véres kezem, tudtam, nem volt hiába

az áldozat, hogy lassan szétszakadnak
a súlyos, forró izomkötegek,
ha kihúzzák a hideg szögeket,
lehull a test, s talán egy-két darabnak

nem lelhetem nyomát, de ott a többi,
külön lebeg a lábfej és a láb,
a mellkas és a váll, s egy-két nyaláb

fénylik csupán, de nem lehet megölni
se így, se úgy, és ennyi a titok,
hogyan bent majd mindig keringeni fog.

Kategória: vers, próza
Denumire autor: Markó Béla

Látó Szépirodalmi Folyóirat